

מז*. לא נהגו הנשים לקום לאמירת סליחות כו*), חוץ מיום ראשון דסליחות.

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

יו. מותר לומר סליחות בבית האבל כו), אבל לא הוידוי ותחנון כח).

אח"ח 1234567

יח. אבל תוך י"ב חודש על אביו ואמו או תוך שלשים על שאר קרובים יכול להיות שליח ציבור בימי הסליחות שקודם ראש השנה

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

כו*) הנה לא מבואר בשום פוסק לחייב הנשים לקום לאמירת סליחות ובמהרי"ל הל' ר"ה כתב שהמנהג שנשים באות להתפלל, לכן נוהגת לבשל לצורך יו"ט בער"ה כדי שיהיו פנויות לבוא לבית הכנסת בר"ה עיי"ש, ולא מוזכר כלל מאמירת סליחות, ולכאורה כיון שעיקר אמירתו הוא כדי לעורר ולבקש רחמים היה ראוי לחייב נשים, דאטו נשי לא בעי חיי, וכנראה הטעם כיון שזמן אמירתו הוא בעוד ליל ואין מן הראוי לנשים להסתובב ברחובות ובפרט בימים ההם שבית הכנסת הי' מחוץ לעיר, ועוד שטירות עבודת הבית וטיפול הילדים מוטלת עליהם.

אח"ח 1234567

אכן עי' במג"א סי' פ"ח סק"ג ושו"ע הרב ס"ב שאשה גדה רשאית לילת לביהכ"נ מיום א' דסליחות ואילך מטעם שרבים מתאספים לילך לביהכ"נ ויהי' להם עצבון גדול שהכל מתאספין והן יעמדו בחוץ עיי"ש, הרי שמנהג קדום היה שנשים יבואו לאמירת סליחות.

מ"מ י"ל דלא קבלו עליהם בתורת חיובא, ובכמה מקומות נתפשט המנהג היה שנשים יבואו רק ביום א' דסליחות.

כו) פמ"ג מש"ז סי' קל"א סק"ט, מט"א סכ"ב, שו"ת מהרי"א אסאד יו"ד סי' שנ"ג ודע"ת סי' תקפ"א.

כח) בה"ט סי' תקפ"א סק"ו, ומסתימת שאר פוסקים לא נראה כן דאפשר דהוידוי הוי כסדר התפלה וחלק מנוסח הסליחות וצ"ע למעשה, וראה לעיל פרק ב' אות כ"ה.